

277. VIAȚA-I CA UN TREN

C. D. Tilmann.

1. Via-ța-i ca un tren prin mun-te cu-un me-ca-nic is-cu-sit, Drumu-n-ce-pe de la lea-găn și-a-re la mor-mânt sfâr-șit, Vezi sem-nale și tu-ne-le pă-nă jos că-lă-to-rești, Ți-ne Refren
mă-na strâns pe frâ-nă, dru-mul vezi să nu-l gre-șești! O, I-su-se Tu con-du-ne, pân' la lo-cul fe-ri-cit, Un-de în-ge-rii ne-aș-teap-tă, să-Ți cân-tăm I-sus iu-bit.

2. Peste văi prăpăstioase, poduri lungi vei traversa
Dar Isus stă și păzește calea care-i viața ta.
Fii atent la avalanșe, datoria s-o-mplinești!
Ține mîna strîns pe frînă, drumul vezi să nu-l greșești!
3. Iar cînd linia-i blocată, vînturi și furtuni se-abat.
La semnal sau într-o gară, trenul ți-e amenințat.
Te încrede doar în Domnul, curajos călătorești!
Ține mîna strîns pe frînă, drumul vezi să nu-l greșești!
4. Cînd cu bine-ajungi la maluri, și-apoi treci peste Iordan
Vezi o gară-mpodobită, e ceresul Canaan.
Aici trenul se oprește, tu cobori, ești fericit
Domnul Isus îți vorbește: "Călător, bine-ai venit!"